

og at den forskel er det et eller andet sted da rimeligt også gør sig gældende i den lovgivning, som vi så vedtager herinde. Anerkender man, at der i realiteten er den forskel?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det her handler først og fremmest for mig om, hvorvidt vi herinde på Tinge skal gøre os kloge på, hvorfor folk gifter sig, eller hvorfor de vælger at bo sammen. Så klog tror jeg ikke jeg er. Jeg tror, at folk vælger at gifte sig og bo sammen af alle mulige grunde. Nogle gifter sig og føler det meget forpligtende, andre ikke, øjensynligt ikke, fordi de måske bliver gift tre gange i deres liv, og nogle vælger at bo trofast sammen med den samme hele deres liv uden at blive gift.

Nu tog hr. Martin Henriksen jo så dristigt sit eget eksempel op og sagde, at hans egne forældre er gift, og at han selv lever papirløst i et forhold. Skulle jeg så være den, der gik ind og konkluderede, at nå, hr. Martin Henriksen har sandelig ikke forpligtet sig særlig meget? Hvad er det for et forhold, han har der? Det er sandelig utrygt at være kæreste med hr. Martin Henriksen.

Nej, det vil jeg lige præcis ikke konkludere, for jeg kan ikke konkludere noget som helst. Det er kun hr. Martin Henriksen, der kan konkludere noget om sit forhold, og på den måde synes jeg bare ikke, vi herinde skal gøre os klogere og gøre os kloge på befolkningens vegne.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag er et meget godt eksempel på magtforholdet mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Hvis Dansk Folkeparti ønsker at lave om på en lovgivning, så kan det lade sig gøre, hvis det er en konservativ minister, fordi Venstre er fuldstændig trekvart ligeglad med, om De Konservative bliver sure. De er fuldstændig trekvart ligeglade med, hvis en minister må ryge, for det centrale for Venstre er, at Venstre kan bevare magten, statsministerposten.

Jeg fatter ikke, at De Konservative kan tåle det her længere. Jeg forstår det simpelt hen ikke. At tænke sig, at man en sen natteime går ind i noget, som i hvert tilfælde på den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, og på den daværende familieminister virkede, som om de

rent faktisk syntes var en god idé. Vi synes, det var en god idé med den navnelov, og vi gik ind og støttede, og vi havde en samtale om det. Det her er ikke forligsbrud, det er det ikke, men vi havde rent faktisk en klar aftale om, at det her kaster vi os ud i, og vi følger det nøje.

Hvad sker der så? Dansk Folkeparti havde en lang række ideologiske begrundelser for at være imod lovforslaget – og jeg forstod dem ikke. En sen natteime, vupti, så retter de nogle af de ting, som de ikke bryder sig om. Det her er jo ikke et spørgsmål om gebyret, det er et spørgsmål om ordentlig behandling af hinanden i den her sal.

Vi har en formand for Folketinget, der inviterer os til konferencer, fordi vi skal lære at samarbejde: Det samarbejdende folkestyre. Og hvad sker der? Det er fuldstændig ligegyldigt med, hvad langt de fleste partier her i Folketinget siger og gør. Hvis Dansk Folkeparti af ideologiske grunde er imod, så retter Venstre ind, og sådan er det. At tænke sig, jeg synes, det her er en skamlet, og jeg ærgrer mig i virkeligheden over, at vi bruger tid på vores konferencer om, hvordan Folketinget skal samarbejde med regeringen, når den her ting kan ske.

Det er en skamlet. Vi har også oveni fået at vide, at det her skal vedtages inden den 1. maj. Vi aner ikke reelt, om vi har mulighed for overhovedet at stille nogle spørgsmål, som kan nå at blive besvaret. Først kommer forslaget sent. Vi står i en situation, hvor vi fuldstændig er blevet løbet over ende, De Konservative endnu mere, og så skal det i øvrigt bankes igennem inden den 1. maj. Dette er ikke en måde at behandle Folketinget på. Vi blev spurgt, om vi ville være med til en hurtig gennemgang i Retsudvalget. Vi var adskillige partier, der sagde nej, men formanden for Retsudvalget har bare dekretet, at det hele bare skal være færdigt i næste uge. Dette er ikke en måde at behandle Folketinget på.

Kl. 11.10

Så det lange af det korte er, at der bliver stillet spørgsmål. De får lidt at laveovre i Familieministeriet her i løbet af weekenden, for det skal i hvert tilfælde være afklaret: Hvor mange mandetimer koster det folkekirken? Hvor mange koster det kommunerne? Hvordan kan det være, at skattelettelserne skal finansieres af afgifter? Er det overordnet regeringens politik, at vi fremover skal løbe ind i nye typer afgifter, fordi der skal være skattelettelser? Er det den måde, skattelettelserne skal finansieres på? Jeg synes, der er mange spørgsmål, som skal stilles, og de vil blive stillet.